

ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Գ. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ՀԵԴԿԱՍՏԱՆԻ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱՅԻ ԵՎ ԱՐԳԵՍՏԻ ԳՈՐԾԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏՎԻՐԾՎԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՐԵՎԱՆՈՒՄ

Տաղմամիլիոն հնդիկ ժողովուրդը, որն ապրում է իր ազգային վերածնության շրջանը, իր բախտն անվերապահորեն կապել է խաղաղության համար մարտնչող ժողովուրդների բախտի հետ։ Նա հանդես է գալիս որպես խաղաղության ամրապնդման դործոն ուժերից մեկը, խաղաղություն, որն այնքան անհրաժեշտ է հենց իրեն, հնդիկ ժողովրդին, իր երկրի, ազգային կուլտուրայի և տնտեսության զարգացման և առաջադիմության համար։

Սովետական Միության ժողովուրդները մեծ համակրանք են տածում դեպի խաղաղասեր հնդիկ ժողովուրդը, դեպի նորա պայքարը՝ հանուն իր ազգային վեհ իդեալի կատարման։ Այդ սիրո ու համակրանքի փայլում արտահայտությունն են հանդիսանում բարեկամական այն կապերը, որոնք հաստատված են և գնալով ամրապնդվում են երկու երկրների ժողովուրդների միջև, հատկապես վերջին տարիներին։ Բարեկամական այդ կապերի ամրապնդման մասին են վկացում Հնդկաստանի և Սովետական Միության կուլտուրայի գործիչների պատվիրակությունների փոխադարձ այցելությունները, տնտեսական ցուցահանդեսները, երկու երկրների արվեստի կուլտուրայի նվաճումների փոխադարձ ցուցադրումները և այլն։

Հնթացիկ տարվա սեպտեմբեր ամիսը բավական նշանակալից էր երկու երկրների կուլտուրակամ և բարեկամական կապերի հետագա զարգացման տեսակետից, ՍՍՌՄ

Կուլտուրայի մինիստրության հրավերով Սովետական Միություն այցելեց Հնդկաստանի կուլտուրայի և արվեստի գործիչների մի պատվիրակություն՝ բաղկացած 24 մարդուց։ Բացի այդ, Սովետական Միություն ժամանեցին Հնդկաստանի համալսարանների մի խումբ պարֆեսորներ և ուսանողներ։ Միութենական ուսուուրիկաներում բացառիկ հաջողությամբ անցավ Հնդկական կինոնկարների ֆեստիվալը, որը սովետական հանդիսատեսին ցույց տվեց Հնդկական կինոարվեստի հիանալի նվաճումները։

Հնդկաստանի արվեստի և կուլտուրայի գործիչների պատվիրակությունը, ի թիվս միութենական մի քանի ուսուուրիկաների, այցելեց նաև Հայաստան։ Պատվիրակության կազմի մեջ մտնում էին Հնդկական արվեստի ականավոր վարպետներ՝ երաժշտներ, երգիչներ, պարուներ։ Պատվիրակությունը գլխավորում էր Հնդկաստանի ուսուուրիկայի առողջապահության մինիստրի տեղակալ տիկին Մ. Զանդրասեկհարուր։

Սեպտեմբերի 20-ին Երևանի օդանավակայանում Հյուգերին դիմավորելու էին եկել Հայաստանի մայրաքաղաքի հաստիքայնության ներկայացուցիչները, դիմության, արվեստի և կուլտուրայի գործիչները։

Հայաստանի կուլտուրայի մինիստր Ա. Շահնյանը ողջունի խոսքով դիմեց բարեկամ հնդիկ ժողովրդի ներկայացուցիչներին, ասելով։

— Սովետական Միության ժողովուրդները, ինչպես և Հայ ժողովուրդը, խորին հարգանքի զգացում են տածում դեպի Հնդիկ ժողովուրդը, դեպի նրա հին, ինքնատիպ և խռապես պազային կուտուրան։ Մենք ողջունում ենք ձեզ, թանկագին հյուրե՛ր, Սովետական Հայաստանում, ուր աշխատասար հայ ժողովուրդի կողմից հազարամյակների բնթացքում ստեղծված կուտուրան պահպանված է մինչև մեր օրերը և այսու այդ կուտուրան ապրում է իր բուռն ծաղկման և վերելքի շրջանը։

— Մեր քաղաքի բնակիչները, — շարունակեց մինհստրոր, — երջանիկ են, որ Հնարավորություն կոմմենան հանձինս ձեզ մոռուկից ծանոթանալու հնդիկ տաղանդավոր ժողովուրդի հետ, ծանոթանալու նրա բարձր արվեստին, ուրախանալու նրա ստեղծագործական հաջողություններով։ Խսկ մենք, մեր հիրթին, ուրախ կլինենք ցույց տարու ձեզ մեր ժողովուրդի արվեստը, մեր հաջողությունները։

Հայաստանի արվեստի աշխատուների կողմեց հյուրերին ջերմորեն ողջունեց ՍՍՌՄ ժողովուրական ադտիստ Վ. Վահարշյանը։

— Մենք յափառանց ուսախ ենք. . . սասանա, — ընդունելով թանկագին հյուրերին՝ Հնդկական արվեստի տաղանդավոր ու պրոգրեսիվ ներկայացուցիչներին։ Մնայ ծանոթ է բազմամիջին հնդիկ ժողովուրդի արվեստի և կուտուրայի բազմադարյան պատմությունը։ Մեզ հիացմունք է պատճառում Հնդկական ճարտարապետների վարպետությունը, տոռնք ստեղծեն ևն սրանչեն եռթողներ, մեզ հիացմունք են պատճառում Հնդկական արվեստի նմուշները, որոնք աշքի են ընկնում ոչ միայն իրենց կատարման ձևով, այլև հնդիկ ժողովուրդի մտքեսի և իդձերի առտահայտությամբ։ Սովետական մարդիկ մեծ գործնակությամբ հիտևում են այն քանքերին, որ գործադրում է հնդիկ ժողովուրդը ողջ աշխարհում խաղաղության ամրապնդման գործում։

Այսուհետև ելույթ ունեցավ Հնդկաստանի կուտուրայի և արվեստի գոռելիների պատվիրակության ղեկավար, Հնդկական ուսուապուրիկայի առողջապահության մինհստրի տեղակալ տիկին Զանդրասեկհարը։ Պատվիրակության անունից նա հայտնում է իր շնորհակալությունը բարեկամական ընդունելության համար։

— Մենք ամենուրեք տեսնում և զգում ենք այն հետաքրքրությունը, — ասում է տիկին Զանդրասեկհարը, — որը ողջարերում են սովետական մարդիկ դեպի հնդիկ ժողովուրդի կուտուրան։ Մուկվայում և Սովետական Միության ուրիշ քաղաքներում կայացած

Հնդկական արվեստի համերգները վկայում են այն հետաքրքրության մասին, որ սովետական մարդիկ տածում են դեպի Հնդկաստանը և նոյն արվեստը։

Վերջում տիկին Զանդրասեկհարը հնդկական ժողովուրդի անունից ջերմ ողջույն է հղում հայ ժողովուրդին և հույս է հայտնում, որ հետաքրքրում էլ ավելի կամրապնդվի Հնդկաստանի և Սովետական Միության ժողովուրդների բարեկամությունը։

Նույն օրը, քերեկոյան, Ալեքսանդր Սպենդիարյանի անվան օպերայի և բալետի թատրոնում, տեղի ունեցավ Հնդկաստանի արվեստի վարպետների առաջին համերգը։

Թատրոնի ընդարձակ սրահը լիփ-լցուն էր հանդիսականներով։ Տեղ վիճելու պատճառով հազարարվող մարդիկ հնարավորություն չունեցան համերգին ներկա լինելու Համերգից առաջ թատրոնի սիմֆոնիկ նվազագումը ունակեց Հնդկաստանի և Հայկական Սովետական Սոցիալիստական ոսկուրթիկայի Փետական հիմները։

Համերգը անցավ բացառիկ հաջողությամբ։ Հանդիսականները ջերմորեն ընդունեցին Հնդկական արվեստի վարպետների ելույթը։ Վերջում համերգի բոլոր մասնակիոները կատարեցին Հնդկաստանի հիմնը՝ օջանա Հանաւա», որը հանդիսականները լսեցին հունկայու։

Համերգից հետո հնդիկ դերասաններին մատուցվեցին ծառկեփնչեր։ Հայ կուտուրայի գործիչների անունից հյուրերին ողջունեց արվեստի վաստակավոր գործիչ, պրոֆ. Լ. Քալանթարը։ Նա նշեց հնդիկ և հայ գործուրդների միջև վաղուց ի վեր գործություն ունեցող կուտուրական կապերը։

Պատասխան խոսքով հանդես եկավ պատվիրակության ղեկավար տիկին Մ. Զանդրասեկհարը։ Նա ողջունեց ներկա եղողներին և նշեց Հնդկաստանի և Սովետական Միության բարեկամության և կուտուրական կապերի հսկայական քաղաքական նշանակությունը, ինչպես նաև այդ բարեկամություն իրշոր դերը խաղաղության համար մղվող պարարում։

Սեպտեմբերի 22-ին Հայաստանի կուտուրայի մինհստր Ա. Շահինյանը կազմակերպեց ընդունելություն ի պատիմ հնդկական հյուրերի Ընդունելության ներկա էին պատվիրակության անդամները՝ տիկին Զանդրասեկհարի գիսավորությամբ, Հայաստանի արվեստի և կուտուրայի գործիչներ, մինհստրության պատասխանատու աշխատողներ, Ընդունելությունն անցավ ջերմ, բարեկամական մթնոլորտում։

Մինհստր Ա. Շահինյանը, ողջունելով հյուրերին, ծանոթացրեց նրանց կուտուրա-

յի, արվեստի և տնտեսական շինարարության բնագավառում Հայաստանի աշխատավորների ձեռք բերած նվաճումներին:

Ի՞ր հերթին, տիկին Մ. Զանդրասիկյառը շնորհակալություն հայտնելով հցուրասիրության համար, պատմեց Հնդկական ռեսպոնդիկայի ձեռք բերած հաջորդությանների և այն խնդիրների մասին, որոնք կանգնած են Հնդկաստանի խաղաղասեր ժողովուրդների առաջ՝ սեփական երկրի տնտեսական և կուտտուրական հետագա բարգավաճման առարեգում:

ხრეანიომ, ჩნდ გაյთნახების, որ առաջին გა-
յերեն պարբերական թերթը գոտարակվել է.
Հնդկաստանում, Մադրաս քաղաքում, 18-րդ
դարի վերջերին։ Այդ հնտաքրքիր փաստը
մկայում է մեր ժողովուրդների վաղեմի փոխ-
հարաբերությունների ու կապերի մասին։ Ինձ
համար առավել հաճելի է գիտենալ այդ մա-
սին, որովհետև ինքս մադրասցի եմ։ Մենք
զրոյցներ ոմեցանք ձեր առանձին գրողների
և արվեստագետների հետ։ Նրանք խիստ
չերմորեն խոսում էին Հնդկի ժողովուրդի կու-
տուրայի, արվեստի, Զարտարապետության

Հնդկաստանի կուտուրայի և արվեստի գործիչների պատվիրակությունը
Մրւանդի օպանավակայանում

— Զեր երկրի ակնառու Հազորովթյունները, — ասաց այխուճետև տիկին Զանդրասեկհարը, — Խոսում են ձեր ժողովրդի մեծ ընդունակովթյունների մասին; Խիստ ուրախալիք այն, որ բռն երկիրը սերու կապ է պահպանում արտասահմանյան երկրներում ապրող Հայերի հետ:

—Հայերի մասին, — շարունակեց պատվիրակության ղեկավարը, — ես լսել եմ դուք մանկուց: Գիտեմ, որ ձեր ժողովուրդը հինգուսուրայի տեր ժողովուրդ է: Այսուհե-

մասին՝ բացահայտելով իրենց բավական
հիմնավոր գիտելիքները մեր երկրի ու ժո-
ղովրդի մասին։ Մենք մեծ գոհունակությամբ
իմացանք, որ կան ժամանակակից հայ բա-
նաստեղծներ, որոնք բարձր շնչով երգել են
հնդիկ ժողովրդի ազատագրական պայքարը։
Այս ամենը վկայում է այն մասին, որ ինչ-
պես հեռավոր անցյալում, այնպես էլ մեր
ժամանակներում, հնդիկ ժողովրդի կյանքը
հետաքրքրել է հայ ժողովրդին, նրա կուսու-

բայի գործիչներին, մի բան, որը մեղ շատ է հայկական երգերից ու երաժշտությունից: ովախացնում: Հնդկանելությունից հետո Հայֆիլհարմո-

Հայկական երգերից ու երաժշտությունից: Համերգին մասնակցեցին Պետական օպերային թատրոնի մեներգիչները, Հայկական ժո-

Հնդկական պրոֆեսորների և ուսանողների պատվիրակությունը Երևանի
Լենինի հրապարակում

նիայի համերգային մեծ դահլիճում հնդիկ զովորական երգի և պարի վաստակավոր արվեստագետների համար տրվեց համերգ, անսամբլը, Ռադիոինֆորմացիայի գլխավոր որի ծրագիրը կազմված էր բացառապես վարչության ժողովրդական գործիքների

նվազախումբը, Համերգը ունկնդիրների վրա թողեց շատ մեծ տպավորություն:

Նույն օրվա երեկոյան Սպերայի և բալետի թատրոնում կայացավ հնդկական արվեստի վարպետների հրաժեշտի համերգը, որը նույնական անցավ մեծ հաջողությամբ:

Հնդիկ հյուրերը երեանում մնացին երեք օր: Եյդ ժամանակամիջոցում նրանք դիմեցին քաղաքի տեսարժան վայրերը, եղան կուտուր-լուսավորական և առողջապահական միքանի հիմնարկներում, ուր ծանոթացան երաժշտական կրթության և ժողովրդական առողջապահության գործի դրվագին:

Սեպտեմբերի 23-ին Հնդկաստանի կուտուրայի և արվեստի աշխատողների պատվիրակությունը մեկնեց Երևանից: Մեկնելուց առաջ պատվիրակության ղեկավար տիկին Զանդրասեհկարը Հայաստանի հնուագրական գործակալության աշխատակցի հետ ունեցած գրուցի ժամանակ պատմեց Երևանից ստացած տպավորությունների մասին:

— Երեք օր մենք եղանք Սովետական Հայաստանի մայրաքաղաքում, — ասաց նա, — բայց այդ կարճ ժամանակամիջոցում մենք կարողացանք բարեկամական կապեր ստեղծել շատ երևանցիների հետ: Նրանց բացառիկ ջերմ ընդունելությունը կարծեք թե լրացնում էր ժամանակի սղությունը: Մեզ տրվեց լայն հնարավորություն՝ տեսներու այն ամենը, ինչ-որ մեզ հետաքրքրում էր: Բոլոր այն անձինք, որոնց հետ առիթ ունեցանք հանդիպելու, ամբողջ հոգով աշխատում էին, որպեսզի երևանում անցկացրած մեր ժամանակը լինի ավելի հարուստ և բովանդակալից:

— Պատվիրակության բոլոր անդամները, — ասաց այսուհետև տիկին Զանդրասեհկարը, — անկեղծորեն հիացած են հայ ժողովրդի արվեստով: Այն ամենը, ինչ մենք սեւանք և լսեցինք Ֆիլարմոնիայում տրված համերգի ժամանակ, երկար ժամանակ կմնայ մեր հիշողության մեջ: Համերգը ցուց տվեց, թե որքան հարուստ ու գունեղ է ձեր ժողովրդի ազգային արվեստը, որքան բարձր է ձեր կատարողների վարպետությունը:

Ինձ, որպես Հնդկաստանի ռեսպուբլիկայի առողջապահության բնագավառի աշխատողի, անձնապես հետաքրքրեց Հայաստանի թժկական հաստատությունների գործունեությունը և ուրախ եմ, որ ինձ հաջողվեց այցել այդ հաստատություններից մի քանիսը: Հատկապես մեծ տպավորություն թողեց ինձ վրա այն ծննդատունը, ուր ես եղա:

թժկական մի օրինակելի հաստատություն է, որտեղ ստեղծված են հիանալի պայմաններ ծննդկան կանանց և նորածին մասովների համար: Այդ ամենը վկայում է մանուկների և ծննդկան մայրերի նկատմամբ գոյություն ունեցող սիրո և հոգասարության մասին:

Հետաքրքրի և ուսանելի շատ բան տեսանք մենք նաև այլ կարգի բուժական հաստատություններում, ինչպես օրինակ, Արգնի գեղատեսիլ կուրորտում, Ֆիվիկական բուժման և կորորտուրդայի ինստիտուտում, մանկական սանատորիայում: Ինձ վրա մեծ տպավորություն թողեց այն հսկայական հոգատարությունը, որը ցուցաբերվում է երիտասարդ սերնդի նկատմամբ:

Վերջում տիկին Զանդրասեհկարը խնդրեց պատվիրակության անդամների անուններ սրտագին շնորհակալություն հաղորդել այն բոլոր անձանց, որոնց հետ իրենք առիթ են ունեցել հանդիպելու, ինչպես նաև ողջ հայ ժողովրդին՝ զերմ ու սիրավիր ընդունելության համար:

Սեպտեմբերի 28—30 Երևան այցելեցին Հնդկաստանի համալսարանների մի խումբ պրոֆեսորներ և ուսանողներ՝ Միրութի ինստիտուտի պրոֆեսոր Մադան Մոխանի գրլանվությամբ:

Հյուրերը եղան Պետական համալսարանում, ուր նրանց ցուց տրվեց զերմ ընդունելություն: Նրանք համալսարանում մանրամասն ծանոթություն ստացան կրթական գործի դրվագի հետ: Նույն նպատակով այցելեցին նաև Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիան:

Հնդիկ պրոֆեսորները և ուսանողները նեղան Արտաշետի շրջանի Նորաշեն գյուղում, որտեղ ծանոթացան գյուղացիների նիստ ու կացին, կուլտուրական կյանքին: Հյուրերը դիմեցին Երևանում կատարվող շինարարությունը, ներկա եղան «Անուշ» օպերայի ներկայացմանը և Հայկական ժողովրդական երգի և պարի անսամբլի համերգին:

Սեպտեմբերի 30-ին Հնդիկ պրոֆեսորները և ուսանողները մեկնեցին Երևանից: Օդանավակայանում նրանց ուղեկցեցին քաղաքի բարձրագույն ուսանողների հաստատությունների և Արտաշետի համար կուլտուրական կապի Հայկական ընկերության ներկայացուցիչները:

